

Framtid för Amerika och 18 juli 2020 – Nummer fyra

Jeff Pippenger

2023-09-19

1863

Budskapet i Daniels bok kapitel åtta och nio, som representeras av Ulajfloden, blev uppläst år 1798. Profetian i kapitel åtta uttolkades i kapitel nio av Gabriel, men först sedan Daniel hade framburit en bön som anses vara en av de mest betydelsefulla mänskliga böner i Bibeln. I den bönen anger Daniel att han hade insett att Jerusalems ödeläggelse skulle vara i sjuttio år enligt vad han hade funnit i Jeremias bok.

I den förste regeringsåret av Darejaves, Ahasveros' son, av modernas släkt, som hade gjorts till konung över kaldéernas rike, i det första året av hans regering märkte jag, Daniel, genom skrifterna hur många år det gällde, om vilka Herrens ord hade kommit till profeten Jeremia, att han skulle fullborda sjuttio år över Jerusalems ödeläggelser. Daniel 9:1, 2.

Jeremia angav också att vid slutet av dessa sjuttio år skulle Belsassar dö, när Darius' general Kyros erövrade Babylon.

Och hela detta land skall bli till ödeläggelse och förfäran; och dessa folk skola tjäna konungen i Babylon i sjuttio år. Och det skall ske, när sjuttio år hava gått till ända, att jag skall hemsöka konungen i Babylon och det folket, säger Herren, för deras missgärnings skull, likaså kaldéernas land, och jag skall göra det till eviga ödemarker. Jeremia 25:11, 12.

Daniel identifierade också att de sjuttio årens ödeläggelse var en uppfyllelse av en profetia som nedtecknats av Mose.

Ja, hela Israel har överträtt din lag genom att vika av, så att de inte ville lyda din röst; därför har förbannelsen utgjutits över oss, likaså den ed som är skriven i Mose, Guds tjänares, lag, därför att vi har syndat mot honom. Och han har bekräftat sina ord, som han talade mot oss och mot våra domare som dömde oss, genom att låta en stor olycka komma över oss; ty under hela himlen har intet sådant skett som det som har skett med Jerusalem. Såsom det är skrivet i Mose lag har all denna olycka kommit över oss; ändå har vi inte ödmjukt bett inför Herren vår Gud, så att vi skulle vända om från våra missgärningar och förstå din sanning. Daniel 9:11–13.

Den "ed" som Israel hade brutit och som frambringade "förbannelsen" var "sju tider" i Tredje Moseboken tjugosex. Det ord som i Tredje Moseboken tjugosex översätts med "sju tider" är samma hebreiska ord som i Daniel nio översätts med "ed". Moses ed, representerad av det ord som översätts med "sju tider", är den första tidsprofetia som upptäcktes av William Miller, och den var den första av hans grundläggande sanningar som åsidosattes år 1863. William Miller representerade Elia, och detta bekräftas av Profetians Ande.

”Tusentals leddes att omfatta den sanning som predikades av William Miller, och Guds tjänare upprestes i Elias ande och kraft för att förkunna budskapet.” Early Writings, 233.

År 1863 tog milleriternas rörelse slut, när de som tidigare hade varit i rörelsen grundade Sjundedagsadventistsamfundet. När de började som en kyrka upphörde rörelsen. Den upphörde när de dräpte Mose, såsom framställs i ”de sju tiderna” i Tredje Mosebok tjugosex, och när de samtidigt dräpte Elia, budbäraren som hade framfört Moses ”ed” till rörelsen. Mose och Elia blev båda dräpta år 1863 och skulle inte uppväckas förrän efter den 11 september 2001, då Gud förde rörelsen Future for America tillbaka till de gamla stigarna.

Future for America identifierade den 11 september 2001 som ankomsten av det tredje ve, och det som fastslår att identifieringen av Islams angrepp den 11 september var korrekt, är historien om de två första vena såsom de identifierades av milleriterna, vilket särskilt framställs på både 1843 års och 1850 års pionjärtabeller. Genom att återvända till milleriternas historia för att bekräfta Islams moderna roll öppnade Herren därefter Future for Americas förståelse av ”de sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex, vilket grafiskt framställs på båda tabellerna i mittkolumnen. Och på båda tabellerna är mittpunkten i mittkolumnen korset. När Gud ledde framställningen av båda Habackuks tavlor, såg Han till att Moses ”ed”, ”de sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex, var centrum för alla de andra profetiska illustrationerna och att Kristus på båda tavlorna var placerad i själva centrum.

Detta överensstämde med en tidsperiod som återfinns i en annan profetia, vilken i Daniels nionde kapitel uttolkades av Gabriel och angav att Kristus skulle befästa förbundet med många under en vecka.

Och han skall stadfästa förbundet med de många under en vecka; och mitt i veckan skall han göra slut på slaktoffer och spisofter, och på grund av styggelsernas utbredning skall han göra det öde, ända till fullbordelsen, och det som är beslutat skall utgjas över det ödelagda. Daniel 9:27.

En profetisk vecka är tvåtusen femhundra-tjugo symboliska dagar, och den profetia som Gabriel förklarade angav att Kristus skulle korsfästas i ”mitten” eller centrum av dessa tvåtusen femhundra-tjugo symboliska dagar. Kristus är centrum för ”de tjugofem tjugor” på båda Habackuks tavlor och även för den vecka då Han bekräftade förbundet med många.

År 1863 började adventismen som kyrka, och den milleritiska rörelsen, som hade blivit utrustad med Elias ande, blev dödad. Den milleritiska rörelsen förstod att de, i sammanhanget av de sju församlingarna i Uppenbarelseboken, hade varit den filadelfiska församlingen. De som efter den stora besvikelsen 1844 hade skilt sig från dem identifierades därefter som laodicéer. År 1856 inledde James White en serie artiklar i Review and Herald där han fastslog att den rörelse som hade börjat som Filadelfia hade blivit Laodicea och att medlemmarna därför behövde söka det botemedel som erbjöds den laodiceiska församlingen. Samma år publicerade James White i samma tidskrift en serie artiklar, skrivna av Hiram Edson, om profetian om de två tusen fem hundra tjugor åren i Tredje Moseboken tjugosex. Artiklarna fullbordades aldrig.

När Herren efter den 11 september 2001 ledde rörelsen Future for America tillbaka till de gamla stigarna, återupptäcktes Edsons artiklar, och för första gången i historien erkändes båda perioderna om tvåtusenfemhundra-tjugio år som två förbannelser. Den ena mot de nordliga tio stammarna och den andra mot de sydliga två stammarna. Miller hade identifierat de sju tiderna mot det södra riket Juda, men Edson identifierade de sju tiderna mot det norra riket Israel. Future for America såg att båda skulle tillämpas. När de två skingringarna sammanförs, frambringar de profetiskt ljus som varken Miller eller Edson hade erkänt.

När Herren efter 2001 förde Future for America tillbaka till de gamla stigarna, återuppstod Moses "ed" och stod på sina fötter. Budskapet som var förbundet med "eden" framfördes då av den tredje ängelns budbärare så som det hade framförts och förebildats av den första ängelns budbärare. Future for America var den rörelse som förkunnade det budskap som representeras av "Mose" i "Elias" kraft, och Elia avgav tydligt Moses vittnesbörd ända fram till avslutningen av en serie framställningar med titeln Habackuks tavlor, som avslutades omkring 2012. När den serien av framställningar upphörde, steg vilddjuret ur avgrunden upp för att föra krig mot Mose och Elia. Den krigsföringen började när Future for America beslöt att upphöra med det arbete som man hade bedrivit sedan 1996 och i stället börja en skola, som man i sitt högmod kallade The School of the Prophets. Bättre hade det varit att kalla skolan de falska profeternas skola!

Det kaos och den förvirring som följde när skolan började tillåta dem som aldrig hade blivit bekräftade av Herren som Hans budbärare att framföra sina egna idéer, slutade med Future for Americas död den 18 juli 2020. Vid den tidpunkten hade Mose och Elia blivit dödade på gatorna.

Och när de har fullbordat sitt vittnesbörd, skall vilddjuret som stiger upp ur avgrunden föra krig mot dem och besegra dem och döda dem. Och deras döda kroppar skall ligga på gatan i den stora staden, som i andlig mening kallas Sodom och Egypten, där också vår Herre blev korsfäst. Uppenbarelseboken 11:7, 8.

Det trovärdiga vittnesbördet är det vittnesbörd som avslutades vid slutet av serien med titeln Habackuks tavlor. Därefter angrep vilddjuret. Jag har ingen aning om vilka som följer dessa nuvarande artiklar, men jag antar att de i lika hög grad utgörs av Future for Americas fiender som av dem som fortfarande försöker förlika sig med besvikelsen den 18 juli. Jag förväntar mig därför att de som tillhör den kategori som jag definierar som fiender kommer att påpeka hur egenintresserad denna tillämpning av den profetiska historien ter sig i deras ögon. Så må det vara. Tiden är alltför kort för att låtsas att Future for Americas historia inte tydligt identifieras som den rörelse som har förebildats av millerrörelsen, och den är alltför kort för att låtsas att den felaktiga laodiceiska mänskliga budbäraren som uppväcktes för att gå i spetsen för den rörelsen inte hade William Miller som förebild.

Miller var en filadelfier, och jag kom in i adventismen från världen år 1975 och är således en bekräftad laodiceisk adventist. Min livshistoria vittnar om detta faktum. Med detta sagt har himlens barmhärtige Gud nyligen undervisat mig att nedteckna det budskap som Han nu uppenbarar och sända det till församlingarna. Hans instruktion kom med löftet att när Han uppväcker Mose och Elia, skall de uppväckas som filadelfier, inte som laodiceer. Den rörelse som började i den

millaristiska historien var Filadelfias tid, vilken slutligen övergick i Laodicea år 1856, då den började processen att förkasta de grundvalar som lagts av milleriterna. Förkastandet började med att den nya ljusutveckling som erbjöds genom Hiram Edsons penna sattes åt sidan. Sju år senare, år 1863, blev Elias rörelse, som hade framlagt Moses budskap, dräpt. Samtidigt som rörelsen dräptes, infördes en kyrka för att ersätta rörelsen. Mose och Elia blev dräpta vid adventismens början, och de blev dräpta igen vid adventismens avslutning.

Vid slutet av det profetiska Laodicea blev år 1989 synen om floden Hiddekel avförseglad, och en rörelse började som var född av en laodiceisk moder. Herren blev inte överrumplad, och Han visste att Han skulle fullborda sitt verk med de tre änglarna så som Han hade påbörjat det. Han skulle avsluta det med en rörelse av filadelfier, alldeles som Han började det, och för att göra detta måste den rörelse som till sin födelse var laodiceisk dödas och uppstå som filadelfier. Därigenom skulle den rörelse som fördes ut ur den laodiceiska kyrkan bli den åttonde, som är av de sju, just i den historia där den trefaldiga föreningen skulle bli den åttonde, som är av de sju. Och i just samma historia skall också republikanismens horn erfara en uppståndelse av den åttonde, som var av de sju och hade blivit dödad av Egyptens och Sodoms "woke-ism", men den profetiska linjen kommer att behandlas senare i artiklarna.

Och människor av folk och stammar och tungomål och nationer skall se deras döda kroppar i tre och en halv dag och inte tillåta att deras döda kroppar läggs i gravar. Och de som bor på jorden skall glädja sig över dem och göra sig lustiga och sända gåvor till varandra, eftersom dessa två profeter plågade dem som bodde på jorden. Och efter tre och en halv dag kom livets Ande från Gud in i dem, och de ställde sig upp på sina fötter; och stor fruktan föll över dem som såg dem. Uppenbarelseboken 11:9–11.

Future for America blev inte lagd i graven; det låg endast där på gatan där det hade blivit dräpt, medan dess fiender glädde sig över dess skenbara död. Men "efter tre och en halv dag kom livsande från Gud in i dem, och de stod upp på sina fötter." Tiden är inte längre, så de tre och en halv dagarna är en symbol för ett tusen två hundra sextio dagar eller år, vilka i Uppenbarelseboken tolv, verserna sex och fjorton, representerar öknen där helgedomen och härskarorna blev nedtrampade. Om det hade blivit lagt i graven, skulle det inte ha befunnit sig på en gata där det kunde trampas ned. Nedtrampandet av Future for America är inte endast en symbolisk period, utan det är den symboliska perioden för budskapet om de "sju tiderna", representerat genom Moses ed.

Och de skall falla för svärdsegg och föras bort som fångar till alla nationer; och Jerusalem skall bli nedtrampat av hedningarna, till dess att hedningarnas tider är fullbordade. Lukas 21:24.

Jerusalem har blivit förtrampat tre gånger. Först av Babylon från 677 f.Kr. till 607 f.Kr. Den andra nedtrampningen skedde av det hedniska Rom från år 66 e.Kr. till år 70 e.Kr. Den tredje gången var av det andliga Rom från 538 till 1798. Jerusalems förtrampande av hedningarna, vilket identifieras i Lukas tjugoförsta kapitel, var de ett tusen två hundra sextio åren av påvligt herravälde. Uppenbarelseboken elva, där vi finner Moses och Elias vittnesbörd, inleds med identifieringen av den tidsperioden.

Och åt mig gavs ett rör, likt en stav; och ängeln stod där och sade: Stå upp och mät Guds tempel och altaret och dem som tillber därinne. Men gården som ligger utanför templet skall du lämna åsido och inte mäta; ty den är given åt hedningarna, och den heliga staden skall de trampa under sina fötter i fyrtiotvå månader. Uppenbarelseboken 11:1, 2.

Befallningen till Johannes att mäta templet och dem som tillber därinne representerar domens början år 1844, ty de två föregående verserna identifierar Johannes som en som har erfarit den stora besvikelsens bitterhet år 1844; därefter, sedan han fått höra att han måste upprepa verket att förkunna budskapet, visar den första versen i kapitel elva att domen just har börjat.

”Tiden har kommit då allt som kan skakas skall skakas, för att det som inte kan skakas må bestå. Varje enskilt fall kommer under granskning inför Gud; ty han mäter Guds tempel och dem som där tillber. ’Detta säger han som håller de sju stjärnorna i sin högra hand, han som vandrar mitt ibland de sju gyllene ljusstakarna: Jag känner dina gärningar ... Men jag har något emot dig, att du har övergivit din första kärlek; kom därför ihåg varifrån du har fallit, och omvänd dig, och gör de första gärningarna; annars skall jag snart komma över dig och flytta din ljusstake från dess plats.’ ’Omvänd dig; annars skall jag snart komma över dig och strida mot dig med min muns svärd. Den som har öra må höra vad Anden säger till församlingarna: Åt den som segrar skall jag ge att äta av det dolda mannat, och jag skall ge honom en vit sten, och på stenen ett nytt namn skrivet, som ingen känner utom den som får det.’” The 1888 Materials, 1116.

Eftersom Johannes framställer inledningen av den undersökande domen år 1844, blir han tillsagd att lämna tempelgården därhän, ty den är given åt hedningarna, som skulle trampa ned den heliga staden i ettusen tvåhundra sextio år. Lukas tjuogoett fastslår att hedningarna skulle trampa ned Jerusalem till dess att hedningarnas ”tider” hade fullbordats. Johannes har i kapitel elva just identifierat att tiden då Jerusalem trampades ned av hedningarna var historien från 538 till 1798. Johannes identifierar denna period två gånger i kapitel tolv som öknen, en tidsperiod som församlingen flydde in i för att undgå den förföljelse som påven åstadkom.

När Mose och Elia dödas och lämnas på gatan för att trampas ner under en tid av tre och en halv dag, ska de tre föregående historieskeendena då Jerusalem trampades ner förstås som förebildande denna tidsperiod. I Lukasevangeliet tjuogoett skulle hedningarna trampa ner den heliga staden till dess att hedningarnas ”tider” hade fullbordats.

Så identifierar Lukas mer än en hedningarnas tid, men vi vet att hedningarnas tid uppfylldes år 1798. Den första ”hedningarnas tid” började år 723 f.Kr., när Israels norra rike blev nedtrampat av Assyrien. Detta nedtrampande inledde en trampning under fötterna genom en hednisk makt och fortsatte till år 538, då den påvliga makten förde verket vidare fram till 1798. Hedendomen skingrade och trampade ned det bokstavliga Israel, och påvedömet skingrade och trampade ned det andliga Israel. Hedningarnas ”tider” representerar de tvåtusen femhundra tjugio åren i Tredje Moseboken tjugosex, vilka representerar två perioder av nedtrampande. Den första utfördes av hedendomen såsom representerad av Assyrien, därefter Babylon och sedan det hedniska Rom. Sedan var den andra ödeläggande makten, som Miller identifierade i den heliga profetiska struktur som han använde, påvedömet, vilket skulle fortsätta nedtrampandet fram till 1798. Nedtrampandet

genom både hedendom och påvedöme är just den fråga som väcks i den himmelska dialogen och frambringar det svar som är adventismens grundval och centrala pelare.

Sedan hörde jag en helig tala, och en annan helig sade till den som talade: Hur länge varar synen om det dagliga offret och den förödande överträdelsen, som prisger både helgedomen och hären till att förtrampas? Och han sade till mig: Intill två tusen tre hundra dagar; därefter skall helgedomen renas. Daniel 8:13, 14.

Ängeln Gabriel och andra änglar ledde Miller till förståelsen att det ”dagliga” representerade hedendomen och att ”förödelsens överträdelse” representerade påvedömet. Både hedendomen och påvedömet skulle förtrampa helgedomen och hären. Därför är de ”tider” för hedningarna som Lukas hänvisar till de två perioderna av förtrampande om ett tusen två hundra sextio år, vilka tillsammans utgör de sju tiderna i Tredje Moseboken tjugosex.

Budskapet om Mose ”ed” dödades år 1863, tillsammans med budbäraren Elia som hade framfört Mose budskap. Både Mose budskap och Elia-budbäraren uppväcktes efter den 11 september 2001. Efter att Mose budskap åter hade förkunnats av Elia, dödades de båda och lämnades sedan på gatan utan att begravas i ett tusen två hundra sextio dagar; detta är en direkt anknytning till budskapet om de ”sju tiderna”, vilket Daniel kallar Mose ”ed”. Rörelsen och budbäraren som upprepar Elias budskap om Mose, såsom detta förebildades av Miller och milleriterna, skall slutligen resa sig upp på sina fötter och uppväckas.

Och efter tre och en halv dag kom livsande från Gud in i dem, och de stod upp på sina fötter; och stor fruktan föll över dem som såg dem. Och de hörde en stark röst från himlen som sade till dem: Kom hit upp. Och de steg upp till himlen i ett moln; och deras fiender såg dem. Uppenbarelseboken 11:11, 12.

Vi kommer att behandla denna sanning i nästa artikel.